

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Així va anar la cosa...

La trama. La Terra Mitjana, temps ha. L'ancià Bilbo Bolson recorda el que va viure quan el secret de l'anell feia anar de bòlit tot bitxo vivent.

La pel·lícula. "La crítica mai no té la darrera paraula: el que importa és la taquilla", afirma, fatxenda, el neozelandès Peter Jackson (1961), pare cinematogràfic dels ínclits senyors dels anells que en el món han estat. Ara imita George Lucas jugant a les preqüeles: el perquè de tot plegat, que diria Quimet Monzó. I és que

Tolkien va escriure una novel·la petitona sobre un món medieval, fantàstic, de nans, elfs, ambicions, conxorxes que, finalment, va desembocar en les voluminoses aventures èpiques que han fet somiar amb els ulls oberts una generació de lector(e)s. A *El hobbit, un viatge inesperado* (té tones de conya el títol: res mai no és inesperat en aquest film) se'ns convidava a una *road-movie* bosquimana (es xerra més que no s'actua) entre boscos de disseny *déjà vu*, discursos pedestres, enyorances pròpies d'una confederació de llars de jubilats en implosió, i sopars de duro amb trolls tan subtils com els ministres del PP privatitzant l'estat del benestar. Vaja, que el Jackson s'ha petat el prestigi acumulat en aquests anys i panys, per un previsible plat de lleties escarransides. Vull dir que *El hobbit*, enllà les ínfulas de produc-

te B luxós, tan inflat com el blat de moro cruixent, és una agraiada comèdia d'aventures apta per analitzar els pros i contres d'una indústria, la cinematogràfica, en hores més baixes que la política social que estem patint. Per tant, la pregunta és recurrent: ¿per què s'estrena? Només cal anar a les llibreries per comprovar l'allau de *merchandising* que omple les paradetes *ad hoc*. En fi, que Jackson s'ha rendit a les exigències del sistema. Quan s'ha guanyat un lloc

El hobbit

Director: Peter Jackson.
Intèrprets: Martin Freeman,
Ian Holm. EUA, 2012. 169'.
JC Alpicat, Lauren Lleida,
Urgell Mollerussa, Majèstic
Tàrrrega. 20 desembre.

a l'Olimp cinèfil, caldria ser escrupolosament curós: ni un gram d'avorriment, de calories buides.

La imatge. El desvalgut Bolson enmig la caterva de trolls d'aplec del caragol.

La frase. "Tot té sabor a pollastre, menys el pollastre, que sap a peix", admet el troll, ran la mossegada. O quan les essències pàtries s'han esbravat per tornar a Ítaca. ¿O és la Ithaca del comtat de Nova York, Eric?

La recomanació. Reservat per a nois i noies sense anells.